

at pengene vil fosse ud på grund af det her forslag. Kritikken hænger jo ikke sammen.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Kunne man ikke forestille sig, at en lille mand, der kommer i klemme i det store skattesystem, måske tænker sig om en ekstra gang, inden han forsøger at få retfærdighed, fordi han ved, at en skattesag koster både tid og mange penge? Kan det ikke være én af forklaringerne på, at de fleste sager, vi ser, er med de større virksomheder? Og er dette her ikke netop lige præcis møntet på de små mennesker, der er oppe imod det store system?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes da, at der blev stillet et meget interessant spørgsmål til skatteministeren. Nu har vi andre oplevet, at når vi beder skatteministeren om at komme op og svare på spørgsmål, får vi ikke noget svar. Så tænkte jeg, at når nu Venstres ordfører beder skatteministeren om et svar, har man aftalt, at der kommer et svar. Derfor håber jeg da, at skatteministeren vil gå op og besvare det spørgsmål, som fru Charlotte Antonsen har stillet, ellers synes jeg da, at man skulle koordinere det lidt bedre på forhånd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 15.25

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 10 stemte for, 59 imod; 31 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-*hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var 3 stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Det her lovforslag, som vi nu har til andenbehandling, er et alvorligt anslag mod den lige adgang til behandling i sundhedsvæsenet. Lovforslaget skaber nemlig A-, B- og C-hold, når patienterne skal have behandling, og derfor kan det selvfølgelig ikke overraske nogen, at Socialdemokratiet er imod.

Det, som derimod er overraskende i denne her sag, er, at Dansk Folkeparti er for. Her står vi altså med endnu et eksempel på, at Dansk Folkeparti er blevet så magtfokuseret, at de glemmer de mennesker, de har stået og talt om ude i landet. Fine ord, når plejehjemmene besøges, men som Dansk Folkeparti glemmer ved de fine forhandlingsborde i ministeriet.

Vi er dybt skuffede over Dansk Folkeparti. Her havde vi faktisk et eksempel på, at vi sammen med Dansk Folkeparti kunne have stoppet regeringen i et dybt asocialt tiltag, og hvad sker der? Dansk Folkeparti kan ikke modstå magtens sødme. Vi troede faktisk lige til det sidste, at Dansk Folkeparti stod fast. Dansk Folkepartis ordfører sagde til Ritzau den 9. marts:

»Jeg er chokeret over, at lovforslaget kunne lægges frem. Det betyder, at en syerske med en ryglidelse skal være med til at betale for, at en direktør med samme lidelse kan komme forrest i køen. Det vil vi simpelt hen ikke være med til.«

Og Dansk Folkepartis ordfører fortsætter: »Jeg kan ikke se, hvorfor en hel befolkning skal være med til at finansiere sundhedsbehandling for folk på direktionsgangene. Vi må i stedet for

få løst alt det sygehusvrøvl uden skattefinansierede særordninger».

Se, det syntes vi lød smukt, men hvad er der sket siden, vil jeg spørge fru Colette Brix. Nu stemmer Dansk Folkeparti for en skattefinansieret særordning. Og er det ikke korrekt, at pensionisten med ryglidelsen skal betale for, at direktøren med den samme lidelse kommer forrest i køen? Gør det ikke indtryk, at Ældre Sagen netop kritiserer dette lovforslag for, at pensionister og andre uden for arbejdsmarkedet kommer bagest i køen? Det er det, Dansk Folkeparti nu vil indføre, selv om alle muligheder var til stede for, at vi i fællesskab kunne stemme regeringen ned. Jeg kan simpelt hen ikke finde linjen i Dansk Folkepartis politik.

Da vi diskuterede kommunernes mulighed for at betale for at få deres borgere forrest i køen, det lovforslag, der hedder L 49, sagde Dansk Folkepartis ordfører, fru Birthe Skaarup, at det var vigtigt for Dansk Folkeparti, at det ikke kun var de erhvervsaktive borgere, som fik muligheden, og at det var vigtigt for Dansk Folkeparti, at der ikke var tale om forsikringer af sygdomsbehandling. Det lovforslag, vi behandler nu, handler om arbejdsgiverbetalt sundhedsbehandling, altså kun de erhvervsaktive, og det handler i høj grad om forsikringer. Taler man ikke sammen i Dansk Folkeparti? Hvad mener man egentlig?

Kl. 15.30

Nu vil fru Colette Brix sikkert om lidt springe herop og sige, at Dansk Folkeparti har fået store indrømmelser i forhandlingen med regeringen. Jeg skal bare minde fru Colette Brix om, at Dansk Folkeparti ikke engang er kommet så langt i forhandlingerne, at man har fået regeringen til at mene det samme, som Venstre og De Konservative fremlagde i oktober. I oktober fremsatte V og K nemlig et beslutningsforslag om arbejdsgiverbetalt sundhedsbehandling, men i det forslag skrev V og K, at det var essentielt, at man ikke kunne dele de ansatte op i A- og B-hold.

Men det kan man stadig trods det forslag, vi nu behandler. Man har bare fået nogle kriterier at gøre det ud fra, nogle kriterier, som rent faktisk gør, at en deltidsansat rengøringsassistent kan pilles ud, så hun ikke kan få den arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandling, mens direktøren derimod kan. Det svarer jo til, at man går ud og hiver en enkelt ukrudtsplante op i et vildnis af tidsler og går ind og siger stolt til sin bedre halvdel: Se, nu har jeg luget! Dansk Folkepartis

opførsel i denne sag får en gammel Shu-bi-dua til at køre herinde: »Han har solgt sin sjæl for at få sig et navn».

Så til regeringen: Man bliver jo lidt rundtosset, hr. skatteminister. I oktober fremsatte V og K et forslag, hvor det var helt essentielt, at man ikke kunne dele ansatte op i A- og B-hold. I februar blev dette lovforslag fremsat; nu kunne arbejdsgiverne bare frit vælge, det var sådan set en del af deres ledelsesret. Og nu er vi nået til maj. Nu er der ikke fri udvælgelse, nu har man sat nogle kriterier, men udvælgelsen er der stadig.

Det kan ikke undre, at vi ikke ligefrem står og klapper i vore små hænder. Der er stadig et A- og B-hold på arbejdspladsen, og der er stadig et stort C-hold uden for arbejdsmarkedet, som ikke får andel i den lettere adgang til sundhedsbehandling. Det er simpelt hen usympatisk, og vi er dybt skuffede, især over Dansk Folkepartis opførsel.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Colette Brix som ordfører, formoder jeg.

Colette L. Brix (DF):

Jeg skal love for, at Dansk Folkeparti vibrerer i fru Sandy Brincks hoved. Men hertil vil jeg nu gerne sige, at vi startede i håbet om at få meget, og efter vores vurdering og sådan som vi regner i Dansk Folkeparti, har vi også fået meget. Jeg ved godt, det er ikke nok for fru Sandy Brinck, for fru Sandy Brinck vil gerne have alt, men det ved vi godt vi ikke kan få.

Så synes jeg faktisk, det er en lille bitte smule groft at sige, at vi sælger os selv for at få et navn. Jeg har et navn, jeg har fået et navn, jeg er døbt.

Så er der lige en ting til, for debatten er efterhånden ikke så rar, som den har været, og det vil jeg gerne sige til skatteministeren, mens andre hører det: Meget, meget vil jeg være med til som ordfører, men jeg vil aldrig nogen sinde være med til noget, der er uretfærdigt. Det har jeg lært, for min far var nemlig også socialdemokrat. Han udviklede sig bare lidt senere og kom til at stå i et andet parti, og det kan man jo have lov til. Man kan jo starte et sted, og så kan man udvikle sig, men der er også noget, der hedder beton, og der er noget, der hedder klodser, og her kan man jo blive resten af sit liv. Det kan man jo vælge. Det kan man jo allerede vælge, når man er ung, og når man er gammel, kan man sidde og sige: Gud ske tak og lov, her blev jeg. Klodsen stoppede, og dér blev jeg.

Jeg synes ikke, at den beskyldning mod Dansk Folkeparti for, hvad vi har fået ude i virksomhederne, er rigtig. Det drejede sig nemlig om de mennesker, der arbejdede. Det drejede sig ikke om invalidepensionisten, der ikke kunne gå på arbejde. Det drejede sig ikke om den mand, der ikke havde arbejde. Det drejede sig om de mennesker, der var omfattet af dette cirkulære, der hedder: Man går på job om morgenen, og man går hjem i løbet af dagen. Vi prøvede i Dansk Folkeparti at være med til at løse problemet, så hvis de blev syge, kunne de blive behandlet hurtigere og komme tilbage på arbejdet for deres familiers skyld, for det danske samfunds skyld og også for firmaernes skyld.

Det er så ikke nok, og det er ikke godt nok, men vi kunne ikke få alt, for det stopper ved 35 mio. kr., og det er da også en slat penge. Jeg synes egentlig, det er meget godt gået med det, vi er blevet enige om. Jeg ved godt, det aldrig vil være godt nok, og lige meget, hvad skatteministeren finder på, bliver det aldrig godt nok, for der bliver ikke nok penge at dele ud. Det er jeg ked af at have opdaget, men den er feset ind.

Kl. 15.35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er nok et udtryk, der er lige stærkt nok.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan sådan set ikke forstå, hvorfor Dansk Folkepartis ordfører føler sig så uretfærdigt behandlet. Jeg beklager, hvis vi kom til at tage Dansk Folkeparti alvorligt under førstebehandlingen, men det gjorde vi faktisk.

Jeg beklager, at jeg troede, at når fru Colette Brix siger til Ritzau, at det vil Dansk Folkeparti ikke være med til, står det til troende. Men det gør det ikke, må jeg bare konstatere.

Jeg må stadig stille det spørgsmål til fru Colette Brix, om det ikke er korrekt, at pensionisten med en ryglidelse kommer bagest i køen frem for direktøren med samme ryglidelse, og at det netop er det, som ikke kun vi, men også Ældre Sagen har kritiseret, og om det slet ikke gør indtryk. Det er korrekt, at man ikke kan få alt i en forhandling, men Dansk Folkeparti kunne have stemt forslaget ned sammen med Socialdemokratiet, så vi overhovedet ikke fik den ulige behandling ind i sundhedsvæsenet.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var jo et meget hjerteskerende indlæg, fru Colette Brix holdt.

Jeg var utrolig begejstret for fru Colette Brix ved førstebehandlingen, da fru Colette Brix gik herop og gik imod dette lovforslag. Det syntes jeg var rigtig flot, og derfor havde jeg selvfølgelig også forventet, at det var noget, der holdt. Men det holdt jo ikke.

Med lovforslaget kunne man pille en lille gruppe – sandsynligvis de mest velbærgede – lønmodtagere på virksomhederne ud og give dem en fordel. Nu har man udvidet kredsen, men så har man fået en restgruppe, nemlig de svageste. Hvis det er socialt ansvarligt, forstår jeg ikke noget.

Den svageste gruppe – de deltidsansatte og de korttidsansatte – er nu holdt ude. Fra at have en privilegeret gruppe, som man gav en fordel, er det blevet endnu mere skævt, vil jeg sige, for nu er det kun den svageste gruppe, man holder udenfor. Kan fru Brix ikke kommentere sagen?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Først til fru Sandy Brinck: Fru Sandy Brinck er meget, meget bekymret over, at de mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet, ikke kan komme til på sygehusene. Men jeg har ikke været herinde i 9 år, jeg har ikke gået og snorksovet herinde og lavet de ting, der er blevet lavet til de mennesker, der er udenfor. Jeg har betalt min skat med glæde, og så har jeg bare håbet, at systemet virkede. Jeg har ikke været med til det, og det kan jeg desværre ikke gøre for.

Men noget helt andet er, at det lovforslag, der nu er blevet brygget sammen, er ikke så ringe endda, for der er jo ikke nogen, der siger, at arbejdsgiverne er nogle store fumledyr, der vil gøre alt for at genere deres medarbejdere.

Det med deltiden vil jeg godt svare på. Det kunne da godt tænkes, at arbejdsgiveren siger til en medarbejder, som er der 4 timer om dagen: Ved du hvad, du gør et godt arbejde, og du kommer med ind under cirkulæret. Vi er jo ikke tvunget til at rette os efter det. Måske følger man funktionærcirkulæret, der siger mindst 8 timer. Det kunne jo godt tænkes, at selv arbejdsgivere er så fornuftige. Det tror jeg på, og jeg synes, vi er nået langt.

Til det med, at Dansk Folkeparti vil være med til at ødelægge folk, der er uden for arbejdsmarkedet, vil jeg bare sige: Hvad er det da for noget

sludder? Vi kan da ikke gøre for, at hospitalsvæsenet har så mange problemer, som det har. Det skyldes jo, at der er så mange mangler. Det ved alle, der arbejder herinde, og det er der altså ikke taget hul på. Men det kunne jo være, det var det, man skulle se på og begynde at gøre noget ved det, og Socialdemokratiet har i hvert fald haft masser af tid.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen hvorfor holdt Dansk Folkeparti ikke fast i det, som Dansk Folkepartis ordfører sagde til Ritzau den 9. marts? Jeg citerer:

»Vi må i stedet for se at få løst alt det sygehusværl uden skattefinansierede særordninger.«

Uden skattefinansierede særordninger!

Dansk Folkeparti havde alle muligheder. Vi kunne have stemt regeringen ned, vi kunne have sørget for, at løsningen på sundhedsproblematikken ikke skulle være, at de allersvageste, de deltidsansatte og de korttidsansatte, skulle betale prisen. Det kunne vi have gjort. Men i stedet blev Dansk Folkeparti inviteret til de fine borde, til magtens sødme, og så kunne man ikke stå for fristelsen. Jamen det er da ikke socialt ansvarligt. Det er det da ikke. Det er ulighed med hensyn til sundhed, så det basker!

Kl. 15.40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning, og nu kan jeg se, at hr. Aage Frandsen også har lyst til det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen nøjagtig det, fru Colette L. Brix reagerede på under førstebehandlingen, er jo gældende nu: det er ikke alle, der er med i ordningen, men nu er det kun den svageste gruppe, der ikke er med. Det må vi vist kunne få bekræftet.

Så sagde fru Colette L. Brix i en anden sammenhæng til fru Sandy Brinck: Vi kan ikke gøre for det. Jo, på dette område kan Dansk Folkeparti gøre for, at dette forslag ikke bliver stemt igennem. Dansk Folkeparti har magt til at forhindre, at det bliver på den socialt skæve måde, der nu er lagt op til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning og derefter fru Colette L. Brix.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Forstod jeg fru Colette L. Brix rigtigt? Ville Dansk Folkeparti i virkeligheden hellere have løst problemet ved at afsætte nogle penge til sygehuse frem for via skattesystemet? Er det rigtigt forstået? Det er da lidt synd, at Dansk Folkeparti er kommet i den situation, at man kommer til at give pengene via skattesystemet, og det er specielt synd, når man sådan set kan være med i et flertal, der sørger for, at pengene går direkte til sygehusvæsenet i stedet for via skattesystemet.

Er det rigtigt forstået, at i virkeligheden ville man hellere have gjort noget andet? Hvis man hellere ville have gjort noget andet, og man er en del af et flertal, er der sådan set mulighed for, at man kan bevæge sig fra den ene side over til den anden side, og så er der flertal herovre for, at pengene kan gives direkte til sygehusvæsenet.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Man bliver ved med den svage gruppe, som er hårdt ramt derude, og de, der kommer ind under forsikringen på bekostning af dem, der ikke kan komme ind.

Da jeg i sin tid startede på forhandlingerne, var der oppe i mit hoved et forslag, der gik på de mennesker, der gik på arbejde hver dag. Det holder vi fast i. Det var ikke for invalidepensionister, og det var ikke for de mennesker, der intet job havde. Forslaget var et forslag for alle de mennesker – socialdemokraterne, truckførerne – der går på job hver eneste dag.

Vi startede med, at det var kommunaldirektører, rådmænd og folketingsmedlemmer, der skulle være omfattet af forslaget. Det er det ikke mere. Nu er forslaget lavet om, så medarbejderne på gulvet også er med i det.

Så vil jeg også gerne sige en anden ting: Det havde nu for én gangs skyld klædt Socialdemokratiet, om man var kommet i arbejdstøjet i stedet for at sidde og sige: Æh, bæh, buh, dig vil vi ikke lege med! Jeg er lidt loren ved det, men jeg er næsten sikker på, at uanset hvilke kommaer og streger der var blevet sat, var man ikke gået med, hvis der havde stået oppe foroven, at DF var med. Jeg er ked af at sige det, men sådan har jeg opfattet debatten.

Så til det med de fine borde og hvad vi har fået. Jeg har ikke været med ved nogen fine borde med skatteministeren. Vi har ringet, og så har vi taget en kold kop kaffe – ja, den var faktisk kold,

den var lidt kedelig – men ellers har der faktisk ikke været meget sniksnak om det. Vi har prøvet at få noget igennem, der har ligget nogle ting på bordet, og til sidst fik vi at vide, at skatteministeren kunne gå så og så langt, og så slog vi til. Vi har været i arbejdstøjet, og vi synes, at det, vi har fået, er bedre end ingenting for de mennesker, der arbejder hver dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck for den tredje og sidste korte bemærkning til fru Brix, og jeg har også hr. Aage Frandsen og hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Colette L. Brix, at det forholder sig faktisk ikke sådan, at vi ikke ville lege med Dansk Folkeparti, som fru Colette L. Brix udtrykte det. Vi var faktisk glade efter førstebehandlingen over at se, at der faktisk var et flertal uden om regeringen, der kunne stoppe dette lovforslag, som giver stor ulighed i adgangen til sygdomsbehandling.

Så synes jeg godt, man må mærke sig, at i mine ører lød det, som om fru Colette L. Brix ironiserede over vores bekymring for den svageste gruppe. Den slags ironisering vil jeg godt have mig frabedt, den bekymring troede jeg faktisk vi havde tilfælles.

Det er korrekt, når fru Colette L. Brix siger, at det drejer sig alene om dem, der er på arbejdsmarkedet, og at det har det hele tiden gjort. Ja, og det var sådan set også det, der var problemet fra starten, det var derfor, vi var enige om ved førstebehandlingen, at det her duer ikke. Hvad der så er sket siden, der gør, at Dansk Folkeparti nu mener, det godt duer, synes jeg ikke, vi har fået svar på. Vi mangler simpelt hen et fornuftigt svar på, hvad i alverden der er sket, der gør, at det nu er i orden at lave ulighed i sundhedsbehandlingen.

KL. 15.45

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis man har nogle millioner, 30, 40, 50 mio., som man kan bruge til forskellige ting inden for sundhedsområdet, så kan man vælge at bruge dem på én måde, og man kan vælge at bruge dem på en anden måde, og man kan vælge at bruge dem i et skattefradrag, som nogle får glæde af, men det er ikke alle.

De, der ikke har glæde af det her – jeg ved ikke, hvorfor de specielt nu ikke er et problem i forhold til sundhedsvæsenet – er pensionister af alle typer. De er ikke på arbejdsmarkedet. Jeg troede sådan set, at Dansk Folkeparti var meget optaget af, at pensionisterne også skulle behandles på sygehusene, men de penge, der drejer sig om her, gives til dem, der er på arbejdsmarkedet, de gives ikke til en anden gruppe.

Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti oprindeligt hellere ville have haft pengene til alle inden for sundhedsvæsenet. Det var det, mit tidligere spørgsmål gik på. Var det det, man gerne ville? Vil man gerne det, så skal man da ikke forhandle med skatteministeren, der siger: Hertil og ikke længere! Så skal man bare sige til skatteministeren: Pak sammen med dit, vi har et andet flertal i Folketinget. Sådan kan man da bare gøre.

Jeg er altså bange for, at skatteministeren, som jo kan være en charmerende herre, altså har snydt Dansk Folkeparti. Jeg er bange for det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, nu er han ikke lige på sin plads.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes da, det var en interessant bemærkning, at det var fru Colette Brix' opfattelse, at dette her skulle gælde for både socialdemokrater og truckførere. Men der er jo også en del mennesker uden for de grupper, og der kan jo endda være sammenfald mellem de to grupperinger, det kan man ikke afvise.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor det ikke også skal fungere for Dansk Folkeparti-folk, der går på deltidsarbejde f.eks., eller for Dansk Folkepartistemmer, som ikke har været på deres arbejdsplads i et helt år. De er udelukket fra det her, og det er det, jeg synes, der er det virkelig socialt skæve i det. Vi har ikke rigtig fået noget svar på, hvorfor det ikke er kommet med. Det er det, der er det uansvarlige.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Colette Brix, og så nærmer vi os snart at kunne komme videre til hr. Hans Andersen.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil sige, at man blander tingene her, det er pærer, æbler, appelsiner og bananer, ingen tvivl om dét. Der er nu indgået et forlig om det her, L

97, og vi er stolte af det, der er indgået. Alle vil gerne have mere. Vi synes, det er et godt forslag.

Så vil jeg også godt sige, at vi jo kan blive ved og blive ved og blive ved med at debattere. Det er faktisk sådan, at vi nu begynder at diskutere, om vi vil genere den almindelige lille mand på gaden, og hvad ved jeg. Vel vil vi ej!

Men nu er festen slut. Det er blevet sådan her. Der er et flertal, der har bestemt det. Vi kan jo ikke blive ved med at diskutere de samme ting.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Andersen som ordfører.

Hr. Ole M. Nielsen har haft tre korte bemærkninger til fru Brix, så nu er det hr. Andersen som ordfører, fordi Venstre er større end Kristeligt Folkeparti – endnu da.

Hans Andersen (V):

Lovforslagets hovedformål er jo at skabe incitament til at påtage sig et socialt ansvar. Det har altså et erhvervspolitisk sigte. Som det er i dag, har vi skat på sygdom, på sundhed. Arbejdstageren opfatter det jo som uforståeligt og urimeligt, at man i nogle tilfælde beskattes af at få en sundhedsbehandling og i andre tilfælde ikke.

Så hører jeg på debatten, at det, vi står over for, er, at vi har ventelister til sundhedsvæsenet, at vi efter mange, lange og seje drøftelser, efter flere overvejelser blandt mange partier har flere partier følt sig tvunget til at gå med til at bevilge ekstra 1,5 mia. kr. til sundhedsvæsenet. Men det her drejer sig om at give virksomhederne mulighed for at påtage sig et socialt ansvar, og man er altså åbenbart meget imod, at man skal give virksomhederne den mulighed. Det er jeg meget uforstående over for.

Ved siden af klarer sundhedsministeren sammen med partierne her at give yderligere 1,5 mia. til sundhedsvæsenet, men det er en anden diskussion. Det her er diskussionen, om vi vil give virksomhederne en mulighed for at påtage sig et socialt ansvar, og det synes jeg, at man gør ved det her lovforslag, så det vil jeg gerne støtte.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Se, nu kan man åbenbart forstå begrebet socialt ansvar meget, meget forskelligt.

Hvis det her skulle dreje sig om at have et socialt ansvar, så kan det undre, at lige nøjagtig den gruppe, som man kan squeeze ud, som ikke skal have mulighed for at få denne sundhedsbe-

handling, er folk på deltid og folk, der er korttidsansatte. Det kunne faktisk meget vel være dem, som havde allermost brug for det.

Det er stadig væk underligt, at Venstre nu synes, at det bare er lige meget, når man tænker tilbage på oktober, hvor det var helt essentielt, at der ikke sådan kunne vælges mellem arbejdstagere. Måske finder man svaret i Dansk Industris høringssvar, hvor man jo netop beskæftiger sig med det her med, om man kan udvælge, eller om det skal være et generelt krav. Der siger DI: »Et sådant krav ville reelt være et indgreb i arbejdsgivernes frie ledelsesret.« Er det der, skoer trykker hos Venstre?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er jo forholdsvis let for en arbejdsgiver at sige: Jeg vil gerne påtage mig et socialt ansvar, hvis man samtidig siger, at skatteborgerne skal betale broderparten af det, det kommer til at koste. Sådan er det jo, hvis det skal finansieres over skattevæsenet, og det er jo det, det er i det her tilfælde.

Det andet, der ligger i det, er jo, at selv om man har ændret i det her, så det selvfølgelig er knap så slemt i den forstand, at man har valgt nogle bestemte ud, så er der jo stadig væk nogle, der ikke er med i ordningen. Så hvis man har et socialt ansvar, skal det selvfølgelig være alle, det skal omfatte.

Men der forestiller jeg mig så, at når Venstre mener, at arbejdsgiverne nu skal udvise socialt ansvar – og det skal man jo kvittere for – så går jeg ud fra, at man forventer, at arbejdsgiverne sørger for ordninger også for disse mennesker og vel også betaler den skat, som de jo så eventuelt kommer til at betale senere hen, så de ikke kommer i klemme, de, der er på deltid. Der må man så sige, at arbejdsgiveren betaler det beløb, det koster, plus noget mere, så vedkommende også kan betale skatten.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Hans Andersen sagde i sit indlæg i starten, at det her havde et erhvervspolitisk sigte. O.k. så spiller vi det spil. Nu har vi beskæftiget os med, at det altså ikke var de svageste lønmodtagere, men hvorfor er det så heller ikke dem, der vælger at være selvstændige erhvervsdrivende og de medhjælpende hustruer? Hvorfor er de ikke med i det her?

Det er altså en speciel gruppe, som efter pålydende skal have hjælp ud fra, at virksomhederne skal påtage sig deres sociale ansvar, men vel at mærke over skattevæsenet. Men hvorfor kun en speciel gruppe inden for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Generelt kan vi jo sige, at vi giver 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet, og vi giver dem på en sådan måde, at vi forlanger, at der bliver produceret noget. Det er der så flere amter, der får problemer med, for lige pludselig skal de levere varen for de penge, vi giver.

Men vi giver 1,5 mia. kr. til forskel fra de tidligere regeringspartier, som ikke havde nogen intentioner om at give ekstra penge til sundhedsvæsenet; som ikke følte, at der var noget problem i sundhedsvæsenet med lange ventelister. Det gør vi. Og så går vi ind og siger, at nu vil vi gerne give virksomhederne mulighed for at tage et socialt ansvar, så vi kan få medarbejderne tilbage igen på arbejdsmarkedet, så de ikke er på sygedagpenge. Der er mange vindere ved det her, men især arbejdstageren: At han ikke bliver beskattet af den sygdomsbehandling, han får.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Nu dukker de der 1,5 mia. kr. så op en ekstra gang. I de sidste 9 år er der i gennemsnit givet det, der svarer til 1,3 mia. kr. årlig. Så gives der 1,5 mia. kr. i 2002 – og kun i 2002 og ikke i 2003. Hvis vi bare siger, at regeringen holder i 2 år, så giver 1,5 mia. kr. over de 2 år i snit 0,75 mia. kr. pr. år. Det er mindre end 1,3 mia. kr.

Man fremstiller det, som om de der 1,5 mia. kr. er mange penge. Det er overhovedet ikke mange penge. Samtidig henter forskellige ministre en hel masse penge fra amter. Netto fjerner man penge. Så den skal man altså ikke bruge ved den her behandling. Den har jo sådan set heller ikke noget med sagen at gøre i øvrigt.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu taler Venstres ordfører om 1½ mia. til sundhedsvæsenet. Hvis nu regeringen selv troede på sin politik, så ville det jo netop føre til, at det lovforslag, vi nu behandler, ville være fuldstændig unødvendigt. Men det må regeringen jo ikke tro på, og det må vi så bare konstatere. Jeg kan sige, at det eneste, de 1½ mia. og det her lovforslag

har tilfælles, er, at ingen af dem hjælper den ældre medicinske patient.

Men jeg mangler stadig væk at høre fra Venstres ordfører, om det er korrekt, at når regeringen nu synes, at arbejdsgiveren skal kunne vælge ud blandt sine medarbejdere, hvem der skal have sundhedsbehandling, er det så netop et udtryk for arbejdsgivernes frie ledelsesret?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg fik bare ikke noget svar på, hvorfor lovforslaget ikke omfatter selvstændige erhvervsdrivende og deres medhjælpende hustruer.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til fru Sandy Brinck: Det er jo summen af mange indsatser, der skal gøre, at vi får nedbragt ventelisterne. Det vil så betyde, at vores politik bliver gennemført hurtigere, og det har jeg ikke noget imod. Det er jo summen af mange indsatser.

Så synes jeg, det er helt utroligt, at det med skat på sygdom altså er noget, der optager partierne til venstre for midten. Hvis ens arbejdsgiver sørger for, at man får opereret knæet og hurtigt kommer tilbage igen, så skal man altså beskattes af det. Og det har man så ikke noget imod.

Nu kommer man med et lovforslag, der skal gøre, at det ikke er tilfældet. At man bliver skattefri. Det her er bare en videreførelse af alkoholbehandlingsproblematikken. Jeg synes, det er særdeles godt, og så synes jeg, at man skal tænke på, at arbejdstageren kommer hurtigt tilbage på arbejde og ikke er på sygedagpenge. Der er mange vindere i det her spil, og jeg synes, det er et særdeles godt forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck for sin tredje og sidste korte bemærkning og det samme for hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Her siger Venstres ordfører, at det er summen af alle initiativer, og det får mig til at gøre opmærksom på, at det, der godt kan undre os, der ikke har været med i Venstres forvandlingsproces, er, at Venstre i sit finanslovpålæg til år 2002 skrev, at Venstre ikke ønskede et forsikringsfinansieret sundhedsvæsen. Så er det bare meget, meget

svært at forstå, hvorfor skatteborgernes penge skal bruges til netop at skabe den udvikling.

Nu sagde Venstres ordfører også noget i den retning, men vi behøver bare at kigge i skatteministerens svar til udvalget, hvor skatteministeren jo skriver: Jeg anser det som en fordel, hvis lovforslaget kan bidrage til at ændre befolkningens holdning til brug af både privathospitaler og forsikringsordninger.

Mig forekommer det bare en lillebitte smule underligt, når partiet Venstre overhovedet ikke ønsker et forsikringsfinansieret sundhedsvæsen. Jeg kan forstå, at det gør man nu, særligt på det sidste indlæg fra Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg fik stadig væk ikke noget svar på, hvorfor en befolkningsgruppe, som jeg mener, Venstre siger, at den tager sig af, i hvert fald de selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller, ikke er omfattet.

Så kom der en anden udtalelse, som beviser, at hr. Hans Andersen slet ikke forstår, hvad det her lovforslag handler om. Han nævner alkoholbehandlingen under den gamle ordning. Der var forskellen nemlig, at alkoholbehandling kunne man fratække, men det gjaldt generelt, når det indgik i virksomhedens personalepolitik, og det var generelt for alle medarbejdere. Det er det, vi diskuterer. Det er den sociale skæveling, der er nu i forhold til de svageste.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Der skal ikke være nogen tvivl om, heller ikke for fru Sandy Brinck, at det danske sundhedssystem fortsat vil være finansieret af offentlige midler og ikke af forsikringer. Men i den tidligere regeringsperiode blev der jo også indgået mange forsikringer, som vil benytte sig af privathospitaler. Det er så åbenbart forkert, efter at man ikke er i regering mere, så må folk ikke gøre det.

Kl. 16.00

Kort og godt: Det her går ud på, at der ikke skal være skat på sygdom, og at vi vil give mulighed for, at virksomhederne tager et socialt ansvar.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det fremgår tydeligt af mine korte bemærkninger, at vi synes, at det her er et socialt skævt forslag.

Nu kan jeg se, at skatteministeren ønsker ordet, og derfor vil jeg gerne stille yderligere et spørgsmål. Det er faktisk blevet en hel del mere underholdende at være skattepolitisk ordfører, efter at vi har fået en skatteminister, som selv skriver sine svar. Jeg tillægger i hvert tilfælde ikke embedsmænd evnen til at skrive så morsomme svar som det, vi har fået på spørgsmål nr. 5.

Spørgsmålet lyder: »Ministeren bedes oplyse, om selvstændige erhvervsdrivende er indeholdt i den af lovforslaget omfattede personkreds.«

I svaret står så efter nogle indledende bemærkninger: »Betalen en selvstændig erhvervsdrivende for sin egen behandling på et privathospital, eller tegner han sundhedsforsikring for sig selv, er der tale om en privat udgift. Han skal selvfølgelig ikke beskattes af det beløb, han har betalt. Tilsvarende er der ikke fradragsret for udgiften.«

Jeg vil gerne, at ministeren uddyber det svar. Jeg kan stille svaret til rådighed her, hvis ministeren ikke har det.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst sige om det sidste, at ordningen altså ikke er tilrettelagt sådan, at den også omfatter selvstændige, og det kunne nok have været formuleret lidt anderledes, det skal jeg gerne medgive.

Jeg vil i øvrigt gerne sige tak for tilslutningen til dette forslag. Jeg synes, at der er grund til at glæde sig over, at vi nu fjerner yderligere en sten på vejen til en bedre og mere omfattende sundhedsbehandling i Danmark. Skat på sygdom – prøv at smage på ordene – er jo ikke noget, der er særlig hensigtsmæssigt i et samfund som det danske, altså det, at man skal beskatte folk, der vil hjælpe andre med at komme af med en sygdom.

Jeg har også mærket mig, at der har været positive meldinger, ikke bare fra store dele af befolkningen, men også fra organisationerne. Jeg står her med et eksemplar af et blad, der hedder Mennesker og Miljø, dateret den 23. april 2002, hvor redaktør Johannes H. Nørgård fra Fagbladet, SiD, beskriver det forhandlingsforløb, som Dansk Folkeparti og regeringen har haft i denne sag, og han citerer så den social- og miljøpolitiske ansvarlige i SiD, Per Christensen, for bemærkningen om, at han hilser dette velkommen. Jeg siger det bare i al stilfærdighed til Socialde-

mokratiets repræsentanter. Der er altså folk ude på arbejdspladserne, som godt kan lide det her.

Så er man meget optaget af, at vi her har indført nogle begrænsninger. De er meget begrænsede, men o.k., de er der da. Og man taler om A- og B-hold. Jeg vil gøre opmærksom på, at de regler, der er indført her, er ligningslovens § 7 a. Det svarer til de regler om skattefrihed i forbindelse med adgang for ansatte til at erhverve aktier i virksomheden. Vil man også dér sige, at der er et A- og et B-hold? Det er en kendt metodik, det er en kendt metode, vi her benytter os af.

Kl. 16.05

Ærlig talt synes jeg altså også, at vi en gang imellem her i huset bør lytte lidt til det, der foregår ude på arbejdspladserne; til SiD-manden her, men også til arbejdsgiverne, som var meget modstandere af, at man lavede en ordning, som vi tidligere har diskuteret her i huset.

Nu er vi landet – synes jeg – på en fornuftig måde, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til nogle meget konstruktive forhandlinger med Dansk Folkeparti. Jeg kan beklage, at kaffen ikke var så varm, som den skulle være, men det håber jeg, vi retter op på en anden gang, og glæder mig over, at vi altså her og nu fjerner en sten på vejen med henblik på at sikre, at flere mennesker kan blive behandlet hurtigere og uden skattebetaling. Det synes jeg er et godt fremskridt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har tre kommentarer:

For det første er det noget forfærdeligt vrøvl at sige, at det, man nu gør, afskaffer skat på sygdom, for det, vi har i dag, er ikke skat på sygdom.

For det andet er skatteministerens henvisning til, hvad SiD-bladet skriver, jo på baggrund af, at regeringens og skatteministerens forslag i første omgang omfattede direktøren og andre på det niveau, og så udvider man det. Set ud fra den betragtning kan jeg da godt forstå, at SiD-medlemmet siger: Jamen det er da bedre end det, der var før.

Den tredje kommentar er: Hvis man har en pose penge, som man vil bruge til at bekæmpe sygdom og behandle folk, er det da bedre og mere retfærdigt at sige, at det får alle gavn af, hvis de pågældende er syge. Det, skatteministeren gør, er at sige, at pensionisten ikke skal have

gavn af det. Nej, det er der nogle andre, der skal have gavn af. Den selvstændige skal heller ikke have gavn af det. Hr. Ole M. Nielsen har aldrig fået svar på, hvorfor den medhjælpende hustru eller den selvstændige ikke skal have gavn af det, men det skal de altså ikke. Det er derfor, det er et spørgsmål om, hvilken retfærdighed der skal være.

Det sidste, jeg vil sige, er: Der er jo ikke en eneste mere, der kommer i behandling med det her, for kapaciteten inden for sygehusvæsenet har en vis størrelse. Så de 100 mio. kr. eller 50 mio. kr., eller hvor mange det koster, det koster måske endnu mere, kunne man jo have givet til sygehusvæsenet og sørget for en kapacitet, der er større, end den, vi ser i dag.

Det er et spørgsmål om læger; det er et spørgsmål om sygeplejersker; det er et spørgsmål om ressourcer; og det er et spørgsmål om at sørge for, at alle har lige ret til at få gavn af det. Det er ikke det, skatteministeren kommer med. Det er, at der er nogle, der skal have, og andre, der ikke skal have.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at jeg ellers troede, efter at have taget nogle debatter med skatteministeren, at det ville være svært for skatteministeren at ryeste mig, men skatteministeren står heroppe og forsvarer sit lovforslag ved at lave en sammenligning mellem at anskaffe aktier og få behandling for en sygdom. Jeg tror ikke, at der er ret mange patienter, der kan følge den sammenligning, når de ligger dér i smerter, undskyld mig!

Så er det da klart, at alle, som kommer på A-holdet, som får en mulighed for at få sin sygdomsbehandling betalt og komme forrest i køen, da vil hilse det velkomment. Men det er altså slet ikke den opfattelse, man har i Ældre Sagen. Her er man faktisk dybt bekymret over, at ældre mennesker på den måde bare skal skubbes bagest i køen, sådan at vi unge erhvervsaktive kan komme forrest, uagtet at vi har akkurat samme lidelse. Faktisk kan de være meget mere syge end jeg, og jeg skal alligevel forrest. Det er dog usympatisk.

Så bliver jeg nødt til at spørge til sidst: Jeg har meget svært ved at forstå, at provenutabet er akkurat det samme, uanset hvordan man afgrænser personkredsen, kunne jeg ikke få en pædagogisk forklaring på, hvordan det hænger sammen?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Med hensyn til det sidste vil jeg henvise til det svar, der allerede er givet. Og så vil jeg sige til fru Sandy Brinck: Når jeg pegede på ligningslovens bestemmelser, var det jo ikke for at drage en sammenligning mellem aktier og sygdom. Jeg sagde bare, at vi her har anvendt en metodik, som er kendt, som vi tidligere har anvendt.

Kl. 16.10

Så må jeg altså sige endnu en gang: Det her er et væsentligt skridt i retning af at fjerne beskatning på sygdom. Sagen er den, at hvis arbejdsgiveren i dag betaler en operation for en medarbejder, bliver medarbejderen beskattet af det tilskud.

Det kan godt være, at fru Sandy Brinck har den opfattelse, at hvis ikke alle kan få præcis det samme, skal ingen have. Men her gør vi altså ventelisterne kortere; vi får tilført en finansiering, som vi ikke har i dag; vi får gennemført nogle hurtigere løsninger til gavn for den enkelte medarbejder, til gavn for arbejdspladsen og til gavn for det danske samfund. Hvad kan man næsten ønske sig mere?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Når skatteministeren bare vælger at henvise til de skriftlige svar, så kunne man jo få den mistanke, at jeg ikke er den eneste, der ikke har forstået, hvordan det kan hænge sådan sammen, at uanset hvem man inddrager i en ordning, koster det det samme. Jeg vil godt endnu engang bede skatteministeren, næsten på mine grædende knæ, om skatteministeren ikke nok på en pædagogisk måde og mundtligt vil forklare, hvordan det hænger sammen, så jeg forstår det.

Så må jeg sige, at jeg synes altså ikke, at det, at metodikken, som skatteministeren siger, er kendt fra anskaffelse af aktier, gør den særlig sympatisk i forhold til at opdele patienter efter, hvem der skal have lov til at få en behandling for deres sygdom. Det gør det altså ikke sympatisk, at det er kendt fra anskaffelse af aktier.

Og så må jeg jo forstå det sådan, at når skatteministeren siger, at nu fjerner vi væsentlige hindringer på vejen mod et bedre behandlingssystem, er det behandlingssystemet på privathospitalet, det er det forsikringsfinansierede, sådan som skatteministeren har skrevet til Skatteudvalget. Det beklager jeg dybt. Det er bestemt ikke den vej, vi ønsker at vores behandlingssystem skal gå.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jamen det er også for at få en afklaring fra skatteministeren om det der med provenuet. Vi hørte jo for et øjeblik siden Dansk Folkepartis ordfører stå heroppe og sige: I første omgang fik jeg så meget, men da jeg havde forhandlet, fik jeg så meget.

Man startede altså med at få 10 centimeter, og da man havde forhandlet, havde man fået 1 meter. Men det, man har fået økonomisk, er 25 mio. kr. og 35 mio. kr. til næste år. Præcis det samme beløb. Og det er også det, der står i svaret: selv om man forventer en anden tilgang til ordningen, er det præcis uændret, hvor meget det koster.

Så vil jeg godt stille et helt principielt spørgsmål til skatteministeren: Hvad er den økonomiske forskel på at give et skattemæssigt fradrag og give et tilskud, når man bliver behandlet på et sygehus? Hvad er forskellen egentlig for den samlede samfundsøkonomi? Når jeg spørger, er det jo, fordi skatteministeren har fremsat flere forslag, hvor man giver et fradrag. Der er muligvis den forskel, at det ikke kan ses på finansloven til næste år, men er konsekvensen ikke det samme?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, at skatteministeren ikke er sundhedsministeren. Men når skatteministeren siger, at det her bidrager til at nedbringe ventelisterne, så synes jeg, at skatteministeren skulle tænke sig om og fundere over: Er det nu sådan, at der bliver flere læger, flere sygeplejersker og flere pladser på sygehusene på grund af det her? Nej, det gør der jo ikke.

Det her betyder, at hvis kapaciteten ikke tilsvarende udvides, er der nogle, der kan komme før andre. Det er det eneste, der sker ved det her. Og hvem er det så, der kommer først? Ja, det er dem, der er på arbejdsmarkedet.

Man kan selvfølgelig have den opfattelse, at de, der er på arbejdsmarkedet, har mere brug for at blive behandlet end andre. Det er jeg ikke sikker på, at den gamle fru Jensen synes. Det er jeg ikke sikker på, at den studerende synes. Det er jeg ikke sikker på, at den deltidsansatte synes. Det er jeg ikke sikker på, at den arbejdsløse synes.

Men det synes regeringen, og jeg synes, at man skal sige, at det er den prioritering; man vælger. Der bliver intet ændret i forhold til ven-

telisterne. De er fuldstændig uændrede, medmindre man får mange flere læger. Og det forslag har jeg ikke set – i hvert fald ikke fra skatteministeren og heller ikke fra sundhedsministeren.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu da vi åbenbart er ved den generelle debat af lovforslaget, vil jeg spørge skatteministeren: Hvordan kan det gå til, at man i den første udgave af lovforslaget opererede med et provenutab på 35 mio. kr.? Efter at have udvidet den mulige deltagerkreds ganske betragteligt, har man ikke udvidet provenutabet. Jeg ved ikke, hvordan man udregner provenutabet – jo, det står antydnet lidt i lovforslaget – men der må dog være forskel på provenutabet, når man udvider deltagerkredsen.

Kl. 16.15

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det skal være en afsluttende bemærkning til fru Sandy Brinck og også til Kristeligt Folkepartis hr. Ole M. Nielsen.

Jeg henviser her til bilag 26, dateret den 30. april, hvor der jo argumenteres for i svaret:

»På den ene side vil der være virksomheder, der som følge af ændringsforslagets krav om, at tilbuddet om sundhedsbehandlinger som udgangspunkt skal omfatte alle medarbejdere, vil vælge ikke at benytte ordningen. Disse virksomheder ville måske have givet tilbuddet til relativt få medarbejdere, hvis kravet til den omfattede personkreds ikke var indeholdt i forslaget, jf. det oprindelige forslag. Denne effekt skønnes at reducere provenutabet. På den anden side vil der være virksomheder, der vil tilbyde flere medarbejdere sundhedsbehandlinger, end de ellers ville have gjort. Denne effekt skønnes at forøge provenutabet. Hvilken effekt der vejer tungest, er usikkert. I betragtning af det i forvejen usikre grundlag for provenuskønnet forekommer et provenutab på omkring 35 mio. kr. årlig rimeligt, uanset om der er krav til den omfattede medarbejderkreds eller ej.«

Når jeg gerne har villet bibringe Folketinget den nøjagtige besvarelse på det spørgsmål, som flere nu har kredset om, er det for at gøre opmærksom på, at denne sag jo har været vurderet af Skatteministeriets eksperter nøjagtigt på samme måde, som de samme eksperter har vurderet andre forslag under den tidligere regering.

Man kan drage eksperternes vurdering i tvivl, selvfølgelig kan man det. Men jeg siger bare, at det er de samme folk, der har givet en vurdering af dette forslag, som den tidligere regering benyttede sig af, og jeg har fuld tillid til dem.

Så til sidst en bemærkning til fru Sandy Brinck: Det, som fru Sandy Brinck i virkeligheden sagde, er: Vi ønsker at gå en anden vej. Vi er politisk dybt uenige med en regering, som har den holdning, at man skal fjerne skat på sygdomsbehandling.

O.k., det er jo et valg. Det er et valg, som Socialdemokratiet har truffet. Det er et valg, som vi fik bekræftet her i dag af den socialdemokratiske ordfører. Det er jeg ganske tilfreds med.

Der er en politisk forskel på, hvad Socialdemokratiet ønsker, og hvad vi andre ønsker. Og jeg synes, det var meget befriende for den debat, vi nu har haft, at vi har fået trukket det op.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Skatteministeren må meget undskyldte, at vi er en lillebitte smule bekymrede for, ikke om der bliver hul i statskassen, men hvor stort det hul i statskassen er.

Oprindeligt anslog man i lovforslaget provenutabet med – skriver man faktisk – stor usikkerhed. Og så bliver man jo ikke mindre bekymret, når målgruppen bare kan gøres større eller mindre, uden at det betyder noget for det tal, der kommer til at stå på bundlinjen. Det bliver man altså en lillebitte smule bekymret over.

Jeg forstår ikke, at skatteministeren ikke er den mindste smule bekymret. Skatteministeren står selv heroppe og siger, at det kan gå lidt den ene vej, og det kan gå lidt den anden vej. Nu sidder vi ikke med ansvaret for statens finanser, men skatteministeren sidder i en regering, der har ansvaret. Bekymrer det slet ikke skatteministeren, at man ikke aner, hvor stort et hul man laver i statskassen her?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Når man sidder hernede og kigger på skatteministeren og ser attituden heroppe, får man jo det indtryk, at alle sundhedsproblemer bliver løst, bare skatteministeren får lov at gøre, som skatteministeren vil.

Kl. 16.20

Kunne skatteministeren ikke oplyse, hvor mange det er, der bliver behandlet for de der 35

mio. kr., hvis sådan en operation koster 50.000 kr.? Er der så noget, der tyder på, at det kommer ned i den der brede gruppe, som jo var helt afgørende i forbindelse med alkoholbehandlingen? Er der noget som helst, der tyder på det? Er der ikke noget, der tyder på, at det bliver en meget lille gruppe, der får denne her behandling, hvis ikke det er sådan, at økonomien eksploderer, og det bliver noget helt andet, der sker?

Skatteministeren svarede i øvrigt ikke på det helt principielle spørgsmål: Hvad er den økonomiske forskel på et tilskud, hvor man betaler sygehusvæsenet, og et fradrag? Hvad er den økonomiske forskel for skatteministerens økonomi?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren mener, at det, det handler om her, er en fundamental politisk uenighed om, hvorvidt der skal være skat på sygdom eller ej. Det var det, som skatteministeren slog fast heroppefra.

Så vil jeg bare sige til skatteministeren, at det slet ikke er det, det handler om. Det, det handler om, er, hvorvidt der skal være lige og fri adgang til sygehusbehandling i det her land; om det er sådan, at der skal være nogle, som kan betale sig foran i køen, som hr. Aage Frandsen var inde på; om det er sådan, at pensionisten, den deltidsarbejdende, den arbejdsløse, den selvstændige erhvervsdrivende, den medhjælpende hustru osv. skal rykkes om bag i køen, eller om det er sådan, at de også er almindelige skatteydere i dette land, og har lige ret til sygehus- og sundhedsbehandling.

Det er det, det handler om. Og det er dér, hvor regeringen har valgt at sige: De stærke skal først, og de svage skal til sidst. Det er ikke en politik, Socialdemokratiet vil støtte, kan støtte eller nogen sinde har støttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven, selskabsskatteloven, virksomhedsskatteloven og andre love. (Strukturtilpasninger m.v. og lempelse af tabs- og underskudsregler).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 7/2 2002. Første behandling 26/2 2002. Betænkning 2/5 2002. Ændringsforslag nr. 25-28 af 3/5 2002 uden for betænkningen af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). Ændringsforslag nr. 29-32 af 6/5 2002 uden for betænkningen af Aage Frandsen (SF)).

Der var stillet 24 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 4 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand) og 4 ændringsforslag af Aage Frandsen (SF).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Formålet med SF's ændringsforslag synes at være at pålægge Danmark at følge reglerne i EU's fusionsbeskatningsdirektiv. Men det gør Danmark imidlertid allerede. Således indeholder aktieavancebeskatningslovens § 13 to forskellige regelsæt, hvorefter der kan gives tilladelse til succession ved ombytning af aktier.

§ 13, stk. 1 og 2, omfatter de tilfælde, hvor såvel det erhvervede som erhvervsselskabet er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat i artikel 3 i fusionsbeskatningsdirektivet eller selskaber, som svarer til danske aktie- eller anpartsselskaber, og hvor det erhvervede selskab